

τὴν ἀρχιερωπύτην αὐτήν, πολλοὶ δὲ μόνον τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπὶ τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη σχολάσας, εἶτα ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ποιήσας χρόνους τρεῖς, μῆνας τέσσαρας, εἶτα παρητήσατο ἀμφιβόλως, ἐκ βίας τῶν ἀποσχισθέντων ἀπ' αὐτοῦ, πολλῶν ὄντων καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἐχειροτόνησεν⁴⁵³ ».

- Τῷ 1149, ὡς ἐν κώδικι παρ' ἐμοὶ κειμένῳ εὕρισκω, ἐκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀποθησαυρισθὲν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος, τὸ τὴν ἱερὰν σορὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ σκέπον προκάλυμμα.

Ἐπ' αὐτοῦ, αἱ μετὰ τῆς ῥωσικῆς ἐκκλησίας σχέσεις ἦσαν οὐχὶ θερμαί, διότι, κατὰ τὴν δεκάμηνον τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου χηρείαν, οἱ ῥώσοι ἐπίσκοποι, σύμφωνοι τῇ κατ' αὐτοὺς κοσμικῇ ἀρχῇ, ἀκανονίστως εἰς ἐκλογὴν μητροπολίτου προβάντες, ἐχειροτόνησαν τὸν μοναχὸν Κλήμεντα, παραδόξου τινὸς προτάσεως τότε γενομένης ὑπὸ τινος ἐπισκόπου ῥώσσου « ν' ἀντικατασταθῇ ἐπὶ τῆς χειροτονίας τοῦ Κλήμεντος ἡ πατριαρχικὴ καθιέρωσις διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, πάπα Ῥώμης, οὗ τὰ λείψανα μετεκομίσθησαν ἐκ Κορσούνης ». Κατὰ τῆς παρατύπου ἐν γένει χειροτονίας ἀντίστη Νήφων ὁ Νοβογορόδου, γράφων πρὸς τὸν Νικόλαον Μουζάλωνα καὶ παρὰ τοῦ πατριάρχου ἐνθαβρυνόμενος ἐν τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας⁴⁵⁴.

Ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Νικολάου τοῦ Μουζάλωνος κατὰ φεβρουάριον τοῦ 1148 ὁ αὐτοκράτωρ Μανουὴλ ὁ Κομνηνὸς ἐξέδωκε χρυσόβουλλον λόγον, τὸν «ιατήρα» ἐπικληθέντα, δι' οὗ καθησφαλίζετο τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἀγίας

453. βλ. πατριαρχ. κατάλογον παρὰ Λεουκλαβίῳ, καὶ ἐπεξήγησιν εἰς τὸν Ι' κανόνα τοῦ ἁγίου Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

454. Βαλλιάνου Ἱστορ. ῥωσσ. Ἐκκλησίας· σελ. 42—43.

